

GÁBORÉLET

2022 JANUÁR

- Boldog Új Évet Kívánunk!
- Sztárinterjú

Wunderlich József színművésszel

- Karácsonyi műsor képekben

Tartalomjegyzék

2022……...……...…...……..……3

Ifi szemmel…….....4

Régen volt, hogy is volt……...……...….6

A hónap sztárja: Wunderlich József……..……..……...……..……...7

Különleges tanári élmények……...…….…..……10

A hónap könyve……...…….…..11

A hónap tanulói……..……12

Az én sportom……..…….....…..13

Téli szünet……...14

Ti mondtátok……..…….....…15

Életképek……16

Gáborélet iskolai folyóirat 2021/22 (X. évfolyam, 82. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Galambos Anna 7.a, Csortán Dorottya 6.a, Radák Dóra 6.a, Radák Sára 6.a, Mészáros Maja 6.a, Bakos Viktória 6.a, Máthé Csanád 6.a, Csánki Levente 6.a, Gyimesi Zsófia 5.c

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: https://www.gaboriskola.edu.hu/

facebook oldalunk: https://www.facebook.com/kispestigaboraron/?ref=settings

2022

Kedves Gyerekek!

Elbúcsúztattuk az óévet, 2021-et. Sajnos nagyon nehéz év volt, sok lemondással, nehézséggel, iskolától való elszakítottsággal, járványügyi intézkedésekkel. Bízzunk benne, hogy a 2022-es év sokkal jobb lesz mindenki számára! Ilyenkor szoktunk újévi fogadalmakat tenni, amire nem érdemes legyinteni, hiszen – ahogyan ti is megfogalmaztátok néhány etika órán - ilyenkor beismerjük hibáinkat, amelyen változtatni szeretnénk. A fogadalommal pedig a jóra törekszünk, ezt az igyekezetet pedig meg kell becsülni! A Gáborélet idei első száma azonban még inkább a tavalyi év decemberi eseményeit dolgozza fel, így például az iskolai karácsonyt (https://sarman.hu/GA/2021.html) vagy a téli szünet vidám pillanatait. Idei első sztárinterjúnk a Pál utcai fiúk színpadi előadásának egyik főszereplőjével, a Bokát alakító Wunderlich Józseffel készült. De természetesen olvashatóak megszokott rovataink is, mint az „Ifi szemmel”, amely már a közelgő farsangi időszak emlékeit idézi meg, a „Régen volt, hogy is volt”, „A hónap könyve”, „A hónap tanulói”, „Az én sportom”, a vicces „Ti mondtátok”, illetve Wolcán Kriszta néni is mesél az ilyenkor aktuális madáretetésről. Nekünk pedig nincs más dolgunk, mint eláruljuk a mi újévi fogadalmunkat: 2022-ben is végig, kitartóan, színvonalasan próbálunk szórakoztatni benneteket a Gáborélet havi számaiban. Nektek pedig kívánunk sikeres, eredményes és boldog új évet!

Erdős Levente

Ifi szemmel

- Szalai András

Már diákként is mindig részt vettem jelmezversenyeken (többször is nyertem anyuék kreatív jelmezeivel), tomboláztam is a farsangi bulikon a Nádasdy épületben. Mindig nagyon élveztük alsósként is, felsősként is. Nyolcadikban farsangon a tanárokat parodizáltuk, elég nagy sikere volt a produkciónak mind tanári, mind szülői oldalról. Mint minden nyolcadikos osztály, mi is építettünk egy szellemkastélyt, bár valaki félreinformálódott, és azt mondta nekünk, hogy le kell bontani mindent, nem lesz riogatás, így abban az évben nem volt szellemkastély, Gyula bácsitól meg is kaptuk a magunkét.😀 Mikor ifi lettem, megtapasztaltam, milyen a Fő utcai farsang, majd a disco. Először nem vállaltam ifis profukciót, de a főpróbára lebetegedett Kende, az egyik ifi, így én másnap délelőtt tanultam be a táncukat, és csak hogy ne legyen könnyű dolgom, lánynak kellett beöltözni, és lányos táncot előadni. Ezt a szerepet sikeresen megkaptam minden évben, az egyik legsikeresebb jelmezünk és előadásunk Elza&Anna Jégvarázs táncunk. Imádok még a mai napig beöltözni, készülni és szórakoztatni a diákokat, tanárokat, szülőket. Térjünk ki egy kicsit a diszkóra. Diákként is és első

éves ifiként is imádtam, viszont mindig is éreztem, hogy valami hiányzik az egészből, nem tudtam, hogy mi, csak azt, hogy valami még kéne. Sosem voltam a hangosítás környékén, mert az egy “szent hely”, mindig csak a legnagyobb ifik ülnek ott, és ők kezelnek mindent. Egyszer volt egy pillanat, mikor a dj-ként közreműködő Baráth Ádám egy zene alatt kiszaladt a büfébe, én pedig kérésére arra az időre odaültem, és 1-2 zene erejéig én kezeltem a laptopot, amit a diákok tombolással, énekkel, tánccal fogadtak. Egyszer csak megtelt az ebédlő, és nem hogy nekem, de körülöttem mindenkinek tátva maradt a szája, hogy ilyen buli még nem volt. Így vettem át Sanyival a diszkókat suli-bulin, farsangon, majd táborokban is, ahol megkaptam a legkisebbektől a “Dj Bácsi” becenevet, azóta is így hívnak. Amit sajnálok, hogy sosem érek ki időben a büfébe „Dugó néni” süteményeihez, ezért az utóbbi időben már elcsomagol nekem néhány kókuszgolyót meg apró finomságokat. Mikor beköszöntött a Covid, jöttek a kérdések, mi lesz a diszkókkal, mindenki ezt várja az évben. Jött egy ötlet, hogy használjuk ki a közösségi médiát, és indítsunk egy Online Disco-t. Sanyi átjött, összeraktuk a hangosítást, indítottunk egy Facebook Live-ot, amit sikeresen letiltott a Facebook, de semmi gáz, indítottunk egyet a youtube-on, amit majdnem 100-an néztek egy időben, szóval biztosan lesz idén is! Egyszerűen elmondhatatlan, milyen érzés a diákokkal tombolni, énekelni a zenékre. Bár kicsit már úgy érzem sokszor, hogy nincs helyem a DJ-pult mögött, mert már nagyon eltér a zenei stílus köztem és a diákok között, úgyhogy már tanítom a következő generációt, és tudom, hogy ők is csinálnak majd jó diszkót, sőt még jobbat is!!!

Régen volt, hogy is volt…

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal a Nádasdy- és Fő utcai épületbe egyaránt járó egykori diákunk, Kovács Attila mesélt nekünk. Az interjút Sárosi Olívia készítette.

Mikor járt ide, és ki volt az osztályfőnöke?

1958-1963 között, Orbán Sándorné volt az osztályfőnököm.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola és a tanulás?

Családiasabb volt, mert az osztálytársak iskolán kívül is összegyűltek különböző helyeken: játszótereken, pingpongozni, gulyáspartikon. A tanárok pedig szigorúbbak voltak akkoriban, előfordult, hogy a vonalzóval a fejünkre csaptak.

Milyen ma már különlegesnek mondható, emlékezetes iskolán kívüli események voltak akkoriban?

Sokan sportoltunk akkoriban, én is, és ezért gyakran mentünk sportversenyekre, például négytusaversenyekre. Amikor kimentünk például a Honvéd-pályára versenyre, az egész osztály kijött szurkolni. Ünnepségeken is gyakran szerepeltem, verseket, beszédeket mondtam. Mátra környéki vidéki gyerekként meséltem a nyári búzaaratásról (még kaszával), aminek nagy sikere volt.

Mely tanáraira emlékszik vissza szívesen?

Lujzi nénire, az orosztanárnőmre, aki amolyan egészségügyi megbízott volt az iskolában. Én nem voltam jó tanuló, de velem mégis jól bánt, részt kellett vennem iskolai dolgokban, és ezért nem buktatott meg. Aztán volt a Bözsi néni, akit csak úgy hívtunk, hogy „Bajnok tanárnő”, neki volt egy hosszú dákószerű eszköze, amellyel mikor a táblánál rosszul feleltünk, rákoppintott a fejünkre. De az osztályfőnökünkre is szívesen emlékszem.

Miért szeretett ide járni?

Közel volt hozzánk az iskola, nagyon sok iskolai barátom ott lakott a lakótelepen, jó volt a csapatszellem az osztályunkban, gyakran összejártunk iskolán kívül is. Azóta sok idő eltelt, azt sajnálom csak, hogy nem igazán találkozom már senkivel, nem volt osztálytalálkozónk. De talán valaki majd egyszer szervez egy összejövetelt.

Sárosi Olívia (7.a)

A hónap sztárja:

Wunderlich József

A kötelező olvasmányok közül többek kedvence a Pál utcai fiúk. Az ebből készült zenés színdarab pedig mindenkit lenyűgözött, aki látta. Ennek a színdarabnak az egyik legérdekesebb figurája Boka, melyet a Junior Prima-díjas színművész, Wunderlich József alakít. Hozzá a zene is mindig nagyon közel állt, alapító tagja volt A Grund – vígszínházi fiúzenekarnak. Készséggel állt rendelkezésünkre, és adott interjút a Gáboréletnek, sőt, megígérte, hogy amint a helyzet engedi, ellátogat majd iskolánkba, hogy személyesen is találkozhassatok vele.

Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Óvodában volt ilyen “mi leszel, ha nagy leszel?…” játék, ahol mindenkinek mondania kellett valamit. Először azt válaszoltam, hogy gyerek. Aztán tovább kérdeztek, hogy “de ha felnőtt leszel!…”, erre azt mondtam, kukás, aki a kukásautó hátulján áll. Gyerekkoromban mindig arra vágytam, hogy egyszer felpattanhassak arra a fellépőkére a kukásautó hátulján. De az is közre játszhatott, hogy egyszer egy ilyen “kukaürítő bácsi” adott nekünk egy hibátlan kis játékkardot, amit valahol valószínűleg egy kuka mellett talált. Hatan vagyunk testvérek, öt fiú, egy lány, évekig kedvenc játékunk volt.

Mikor fogalmazódott meg Önben először, hogy a színészi pályát választja?

Nem gondolok erre úgy, mint pályára. Ez a szenvedélyem kamaszkorom óta, de gyakorlatilag véletlen, hogy felvételiztem az SZFE-re, és egyetemi diplomát is szereztem ehhez a szenvedélyhez.
Még ma sem vagyok benne biztos, hogy ezt választom, mint pályát.

Melyek voltak a kedvenc tantárgyai?

Tesi és matek. Sokszor a néptánc, az énekóra és a technikaóra is élvezetes volt, a kórust is nagyon szerettem… Nem is tudom, ma vannak-e ilyen tárgyak…

Milyen iskolai csínytevései voltak?

Szerettem huncutkodni, többnyire unalomból, hogy valamivel lekössem a fölösleges energiáimat. Bohóckodtam, nevettettem a többieket óra közben is, ha épp untam, ami történt vagy hamarabb végeztem egy feladattal. Amikor iskolába kerültem, már tudtam írni, olvasni, számolni, szóval eleinte sokat unatkoztam.

Általános iskolásként milyen hatással volt Önre a Pál utcai fiúk története?

Azt éreztem, a mi játszóterünkről szól. Nem éreztem, hogy az egy könyv lenne, vagy egy regény. Annyira ugyanaz volt leírva, ami a gyerekkorunk, hogy nem is gondoltam rá úgy, mint egy irodalmi alkotásra. Teljesen összeolvadt a valóságunkkal.

Ön szerint Boka mit tanácsolna a mai gyerekeknek?

Hogy küzdjenek az álmaikért. Cselekedjenek. Úgy látom, ma sok gyerek, sok kamasz könnyen tanácstalanná válik, hogy merre tovább… Néha van, hogy nagyon nehéz meghozni egy döntést, ilyenkor az ember - főleg, ha fiatal és kevesebb tapasztalattal rendelkezik - hajlamos inkább elbújni, elzárkózni, elmenekülni a feladatok elől.

Mikor dőlt el végérvényesen, hogy mindenképp színész lesz?

Ez nem dőlt el a mai napig sem. Most ezzel foglalkozom, mert ez a szenvedélyem, de rengeteg dolog érdekel ezen kívül, amivel szívesen foglalkoznék.

Mi volt az eddigi legnagyobb élménye színészként vagy zenészként?

Szerencsére sok pozitív élményem volt az elmúlt években. Az igazi jó csapatmunkákat nagyon szeretem, szerencsére volt több ilyen is mostanában.

Volt-e olyan tanára, akinek sokat köszönhet?

Legtöbbet a szüleimtől tanultam, de természetesen az iskolában is voltak meghatározó, karizmatikus személyiségek, akikhez öröm volt bejárni. Volt zseniális matek- és földrajztanárom, de a tesitanárokkal is nagyon jól kijöttem.

Mi kell ahhoz, hogy valaki sikeres legyen az életben?

Hit. A társakba vetett hit, az önmagamba vetett hit. A hit, hogy amit éppen csinálunk, annak értelme van. Ha ez nincs, lehetsz kívülről nézve bármilyen sikeres, az nem ér semmit.

Ha lehetne egy kívánsága, mi lenne az?

Hogy mindenkinek a világon lehessen egy kívánsága. Vagy kettő.

Különleges tanári élmények

Wolcán Krisztina

- Kriszta néni téli madáretetése

Egy személyes élményemet szeretném elmesélni, éveken keresztül etettem a madarakat a lakótelepi erkélyünkön. Amikor kertes házba tudtunk költözni, még lelkesebben vágtunk bele a madáretetésbe minden télen gyerekeimmel. Volt-van kutyánk, macskánk, nem volt semmi probléma, nem zavarták a madarakat, egészen addig, amíg egy kis kandúr nem került hozzánk, aki nagy vadász volt. Előfordult, hogy egeret, gyíkot, madarat hozott nekünk „ajándékba". Sajnos döntenünk kellett, mert a békésen eszegető madarakat könnyedén le tudta vadászni a kandúr, nem tudtam olyan helyre tenni az élelmet, ahova nem futott volna föl, nem vadászott volna. Sokat gondolkoztunk, de inkább nem tettünk ki több élelmet a madaraknak, nehogy levadássza őket „Nyafi". Az almafánkon viszont így is mindig hagyunk fent néhány almát, amiből tudnak csemegézni a madarak, még széncinege és mátyásmadár is jön hozzánk.

A madáretető lehetőleg legyen fedett és védett! Ha szükséges, söpörjük le róla a maradékot is és friss élelemmel töltsük fel! Gondoskodjunk az itatásról is, mindig legyen víz is az etetőnél! Kerüljük a sózott, cukrozott élelmet! Kenyér helyett almát, magokat, sótlan faggyút vagy kölest szerezzünk be!

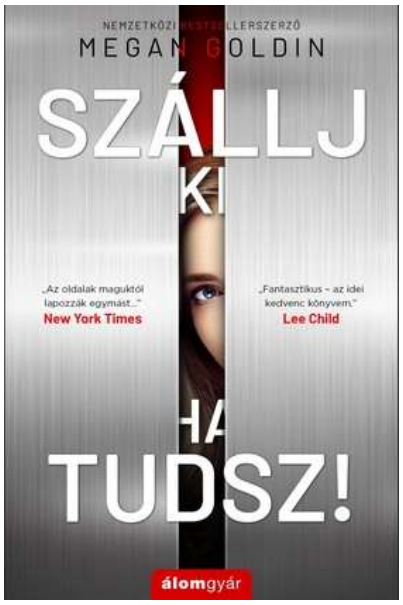
Hasznos tanácsokat, és érdekes videókat találhattok a Magyar Madártani Egyesület honlapján:
https://www.mme.hu/teli_madaretetes

Nagy fakopáncs az etetőn

A hónap könyve

Megan Goldin: Szállj ki, ha tudsz!

A történet egy úgynevezett szabadulószobában játszódik. A játék nagyon egyszerű, ki tud életben maradni, ameddig csak lehet.

Sylvie, Sam, Jules és Vincent kőgazdagok, és karrierjük csúcsán állnak, de akkor vajon miért vannak ott a szabadulószobában? Lehet, hogy a sok ember átverése és az ügyfelek becsapása áll e mögött azért, hogy megkapják azt, ami nekik kell, és ez nem más, mint a pénz. Viszont ki akarná ezt tenni négy emberrel, ami a különös szabadulószobában vár rájuk? Talán nem csak ügyfeleknek hazudtak, és nem csak őket bántották meg?

Igazából azért ezt a könyvet választottam ajánlásnak, mert egyrészt érdekes, mi mindenre képes az ember csak azért, hogy megkapjon valamit, amivel lehet, sőt, biztos, hogy megbánt vagy csak átver másokat a saját érdekében. Másrészt nagyon izgalmas ez a könyv, mert nem tudhatjuk, hogy ki jut ki élve a szabadulószoba-liftből, ha egyáltalán kijut valaki. Az író elérte azt, hogy aki olvassa ezt a könyvet, ne tudja meg egyből, hogy miért vannak itt, hogy kijutnak-e onnan. Én is sokat agyaltam a könyv olvasása közben, hogy miért történnek a dolgok úgy, ahogy a cselekményben van. De ennél többet nem árulok el, nehogy lelőjem a poént. Szóval, ha tetszett az ajánló, akkor remélem, te is elolvasod, és neked is annyira tetszeni fog, mint nekem!

Bakos Viktória 6.a

A hónap tanulói

decemberben

Vörös Zsófia 7.c

Azért fontos a tanulás, hogy sikeresek legyünk az életben, és elérjük a céljainkat. Apukám szokott segíteni és dicsérni is tanulás terén. Kedvenc tantárgyam az informatika, a rajz és a fizika. Délutánonként töri szakkörre járok. Tagja voltam a Bolyai matek versenyen első helyezést elért iskolai csapatnak, amellyel az országos versenyen 13. helyen végeztünk. Én a versenyeken végig izgulok, csak a végén eresztek le. Korábban töri, és más matek versenyeken is szerepeltem. Szabadidőmben otthon tornázom vagy videókat, képeket szerkesztek. Felnőttként videószerkesztő vagy reklámkészítő szeretnék lenni. Azért jó ebbe a suliba járni, mert jók az osztálytársak, az iskola pedig kicsi és családias.

Várhegyi Dalma 7.c

Tanulni sok mindent lehet, és pár dolog ezekből hihetetlenül fontos, a későbbi munkánk és életünk múlhat rajta. A covid előtt sokkal több délutáni foglalkozásom volt, például torna, rajz szakkör, taekwondo. Mostanában azonban csak töri szakköröm van az iskolában. Az informatika érdekel a legjobban, de a kedvencem talán a rajz, kémia. A legtöbb versenyre elmegyek, legyen az töri, matek vagy angol. A versenyek nagyon jól felkészítenek a felvételire. Egyszerre izgul az ember, és próbál teljes erővel a témára koncentrálni. A jelenlegi ötlet szerint majd játékfejlesztő leszek, ezen belül a storyírás, a grafika és a programozás is érdekel. A suli nem túl nagy, így ismerhetek minden tanárt és sok gyereket, és jó a közösség is a legtöbb esetben.

Az én sportom – ***Gyimesi Zsófi, műkorcsolya***

3 éves koromban kezdtem korcsolyázni, 5 éves múltam, amikor apukámmal megnéztünk egy orosz jégrevüt, ami nagyon nagy hatással volt rám, ennek kapcsán szerettem volna táncolni a jégen. Ezt követően második osztályos koromtól a Vasas Sc versenyző csapatába kerültem. A tavalyi szezon volt az első komolyabb versenyszezonom, öt országos szintű versenyen vettem részt, mind az öt alkalommal dobogós helyezést értem el. Egyesületet is váltottam, Elek Attila Korcsolya Iskolájában, a Steps On Ice SE-ben műkorcsolyázom szeptember óta.

A műkorcsolya egy összetett sportág, nagyon sok gyakorlás kell hozzá. Elegáns, kecses, ugyanakkor van benne erő, lendület. Sokat kell jégen lenni, egy-egy komolyabb forgásban vagy dupla ugrásban évek munkája van. Ahogy növekszünk, a testünk súlypontjának helye változik, így más lesz az alap egyensúly helyzetünk. A jeges edzések mellett nagyon fontosak a száraz edzések (erőnléti, technikai) és a balett, a sok nyújtás, tánc, mozgásművészet. A műkorcsolya mellett szinkronkorcsolyázom, az országos szinkronkorcsolya válogatott, a Team Passion utánpótlásaként (Vasas Sc).

Általában heti 13 óra edzésem van, ennek a nagyobb része műkorcsolya. A két sportágat komoly szervezéssel, időbeosztással tudom együtt csinálni a tanulás mellett. A sportból sokat tanulok: megtanulom beosztani az időmet, kitartó leszek, megtanulok nyerni és veszíteni. Nagy dolog a szinkronkorcsolya válogatott utánpótlásában is korizni, a csapatnak nemzetközi szinten is komoly eredményei vannak. Célom, hogy műkoriban eljussak a képességeim határáig, majd 15 éves koromtól szeretnék a felnőtt szinkroncsapatban korizni, sok külföldi versenyen, világbajnokságokon részt venni. Bátran korizzatok, a jég csúszik ☺, én is rengeteget esek, kelek. ☺

Téli szünet

A tél a kedvenc évszakom. A téli szünetet pedig egyenesen imádom. Hó, szánkózás, karácsony, szilveszter. Sajnos Pesten nem esett sok hó, ezért is mentünk haza vidékre, Borsod megyébe. Útközben már szállingózott a hó, így sejtettük is, mi lesz. Mikorra megérkeztünk, már kb. tíz centis hó esett. Aztán át lettek adva, meg lettek kapva az ajándékok. A karácsonyfán a színes, fényes égőket bekapcsoltuk. Még játszottunk, néztük az ajándékokat, mikor a rokonok elmentek.

Reggel mondhatni hóvihar volt odakinn. Szegény kutyus sem bírta, emiatt is ment be a házába. A kistesóm is csak azt tudta folyton mondani, hogy „esett a hó”. Anyáék sem úszták meg a kimenetelt. Néhány perc múlva már kint voltunk az udvaron. Hógolyóztunk, valamint megtaláltuk a régi szánkót, ami anya apukájáé volt. Elfelejtettünk kesztyűt felvenni (nálam ez nem olyan fura, hiszen nincs is), ennek meg is lett a következménye. Mintha jeges vízbe nyúltam volna, de amúgy jeget fogtam. Húgom sem úszta meg a kézdermedést. Szerintem meg is bánta, hogy annyit markolászta. Majd a házban reggeliztünk, mindnyájan a rokonokkal, de én nem maradtam sokáig. Szánkóval csúsztam lefelé a havon egy barátomhoz. Szánkóztunk felváltva, együtt és egyszerre is. Vele sem maradt ki a hógolyó csata.

Itt Pesten pedig a szilveszter volt SZUPER. Nagyon sok tűzijátékot lőttek fel. Nagyon szépek voltak. Éjfélig is fent voltunk. Szétdobáltuk a konfettiket a szobában, csak emiatt olyan volt a szobám, mintha egy színes bomba robbant volna.

Nekem így telt a téli szünetem. Boldog Új Évet kívánok Mindenkinek utólag is!

Mészáros Maja (6.a)

Ti mondtátok…

„Tanító néni, a gép nem enged továbblépni, amíg nem kenegetjük térdünket Voltaren Emulgéllel…”

„Az S a kéj vegyjele…” (kén helyett)

„Az 1945-ös választások győztese a Független Közgazdapárt…” (Kisgazdapárt helyett)

A hónap vicce

„Tegnap lehevertem a római Colosseumban. Szeretek romokban heverni.”

(Galambos Anna 7.a)

christmas
Cutie

Have a
Holly Jolly
Merry
Christ
mas

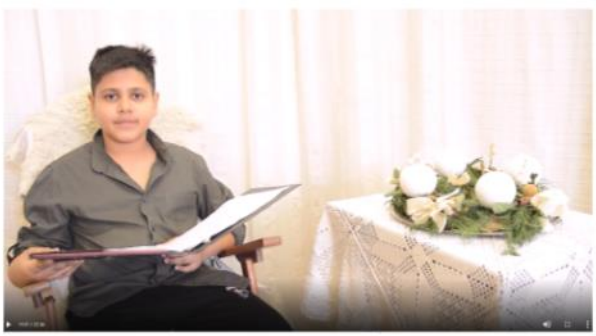

CHRISTMAS
MOOD
NASA
CALIFORNIA

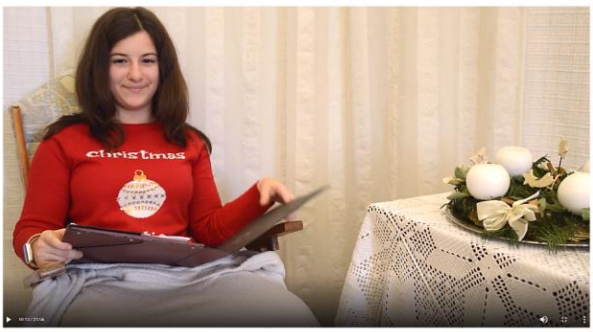

christmas